

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fødevarer og lov om hold af dyr

(Nedlæggelse af Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden, bistand til eksporterhverv og udlægning af administration af frivillig mærkningsordning til en privat forening m.v.)

§ 1

I lov om fødevarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 1. juli 2011, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, nr. 5 affattes således: »Laboratorier og kontrol, jf. kapitel 10-15«

2. § 20 affattes således:

»§ 20. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for en frivillig mærkningsordning til fremme af produktion og afsætning af fødevarer og landbrugs- og fiskeriprodukter i øvrigt af særlig høj kvalitet eller med særlige karakteristika. Ministeren kan tilsvarende fastsætte regler om en frivillig mærkningsordning af tiltag, som bidrager til at fremme en sådan produktion og afsætning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om mærkning af de produkter og tiltag, der er omfattet af en frivillig mærkningsordning, herunder om forbeholdte varebetegnelser og om anvendelse af særlige mærker, jf. § 17, stk. 1.

Stk. 3. Til at bistå ved administrationen af en frivillig mærkningsordning og ved fastsættelse af regler for denne mærkningsordning kan ministeren nedsætte et råd med ekspertise inden for fødevarerekvalitet.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om rådets sammensætning og virksomhed. Ministeren fastsætter rådets forretningsorden.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter ministeren henlægger sine beføjelser efter stk. 1 til en privat forening, herunder også beføjelser vedrørende behandling af ansøgninger, certificering, kontrol og tilsyn, opkrævning af betaling m.v. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over den private forenings afgørelser. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«

3. § 23 ophæves.

4. § 44 affattes således:

»§ 44. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for bistand, der på anmodning fra en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af sådanne ydes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri i forbindelse med eksport af fødevarer. Ministeren kan fastsætte reg-

ler om bistand af mere generel art, som ydes til eksporterhverv uden at være direkte relateret til en enkelt fysisk eller juridisk person. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for bistanden. Betalingen skal, medmindre ministeren fastsætter regler herom eller bestemmer andet, fastsættes således, at den dækker de faktiske omkostninger ved ydelserne. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.«

5. I § 45 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. De virksomheder, der er omfattet af lovet, betaler, medmindre ministeren fastsætter regler herom eller bestemmer andet, til delvis finansiering af Fødevarerstyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol en årlig afgift på 570 kr. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb og offentliggøres ved bekendtgørelse.«

Stk. 8-10 bliver herefter stk. 9-11.

6. I § 45, stk. 7, 2. pkt. ændres ”stk. 9” til: ”stk. 10”.

7. § 45, stk. 8, der bliver stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. Ministeren kan fastsætte regler om opkrævning af de i stk. 6 og stk. 8 nævnte beløb, herunder fastsættelse af skæringsdato for, hvornår der foretages en opgørelse af virksomheder omfattet af stk. 6 og stk. 8, af antal anmeldte produkter omfattet af stk. 6, og om termin for opkrævning.«

8. § 55 ophæves.

§ 2

I lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. [lovbekendtgørelse er under udarbejdelse], foretages følgende ændringer:

1. § 57 affattes således:

»§ 57. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for bistand, der på anmodning fra en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af sådanne ydes af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri i forbindelse med eksport af dyr eller produkter heraf. Ministeren kan fastsætte regler om bistand af mere generel art, som ydes til eksporterhverv uden at være direkte relateret til en enkelt fysisk eller juridisk person

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for bistanden, jf. stk. 1. Betaling for bistanden skal, medmindre ministeren fastsætter regler herom eller bestemmer andet, fastsættes således, at den dækker de faktiske omkostninger ved ydelserne. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund
 - 2.1. Ophævelse af § 55 - Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden
 - 2.2. Ændring af fødevarelovens § 44 og § 57 i lov om hold af dyr om bistand vedrørende eksport
 - 2.3. Indsættelse af takst for delvis brugerfinansiering af Fødevarestyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol i loven
 - 2.4. Delegation af administration af mærkningsordning
3. Lovforslaget
 - 3.1. Ophævelse af § 55 - Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Fødevareministeriets overvejelser
 - 3.2. Ændring af fødevarelovens § 44 om bistand vedrørende eksport
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Fødevareministeriets overvejelser
 - 3.3. Indsættelse af takst for delvis brugerfinansiering af Fødevarestyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol i loven
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Fødevareministeriets overvejelser
 - 3.4. Delegation af administration af mærkningsordning
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Fødevareministeriets overvejelser
 - 3.5. Ændring af § 57 i lov om hold af dyr om bistand vedrørende eksport
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Fødevareministeriets overvejelser
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Høring
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det foreslås, at fødevareloven ændres, således at de retlige bindinger til at nedsætte Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden ophæves. Hensigten er at skabe mulighed for at flytte fokus fra den bagudrettede revision til en mere fremadrettet og fleksibel auditering og at skabe mulighed for en organisering, der kan udnytte synergieffekterne med de øvrige udviklings- og styringsfunktioner i Fødevarestyrelsen. Det er således hensigten, at den auditering, som hidtil er blevet varetaget af revisionsenheden, fremover skal foretages af en intern enhed i Fødevarestyrelsen, som blandt andet skal varetage de forpligtelser, som følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (Kontrolforordningen). Enheden vil også få ansvaret for andre tilsvarende opgaver. Enheden vil i tæt samspil med øvrige udviklings- og styringsfunktioner i Fødevarestyrelsen spille en aktiv rolle ved udviklingen af Fødevarestyrelsens opgavevaretagelse.

Det er tillige hensigten fortsat at inddrage organisationerne i evalueringen af auditeringen. Som erstatning for Fødevarekontroludvalget er det derfor hensigten at oprette et strategisk udvalg, hvor Fødevarestyrelsen og repræsentanter for interessenterne på fødevare-, foder- og veterinærområdet kan drøfte blandt andet resultaterne af den interne auditering og de fremtidige planer for auditering. Det er hensigten, at dette udvalg skal have en aktiv og fremadrettet rolle, idet udvalgets arbejde ikke alene skal basere sig på resultaterne af auditeringen, men også kan baseres på resultater fra andre undersøgelser – såvel interne som eksterne, ekspertviden og forskningsresultater. Udvalget vil således være et forum for både bagudrettede og fremadrettede drøftelser mellem interessenterne og Fødevarestyrelsen.

Det foreslås endvidere at ændre formuleringen af § 44 om fødevaremyndighedernes bistand til virksomheder i forbindelse med eksport af fødevarer således, at virksomheder kan lade sig repræsentere af brancheorganisationer både i forbindelse med anmodning om bistand og i forbindelse med betaling for bistanden. Der foreslås en tilsvarende ændring af § 57 i lov om hold af dyr.

Herudover foreslås det, at taksten for den delvise brugerfinansiering af Fødevarestyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol indsættes i loven.

Endelig foreslås det, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at delegerer administrationen af frivillige mærkningsordninger til en privat forening. Det er i første omgang hensigten at anvende bemyndigelsen i forbindelse med mærkningsordningen "Nøglehullet på spisesteder". Nøglehulsmærket er en frivillig mærkningsordning, der oprindeligt alene kunne anvendes på færdigpakkede fødevarer. Ordningen er fra den 1. februar 2012 blevet udvidet til også at omfatte mærkning af spisesteder. Ud fra et ønske om at knytte ordningen tættere til brugerne, samt at klarlægge skellet mellem den vederlagsfrie benyttelse af mærket på færdigpakkede fødevarer og den brugerbetalte ordning på spisesteder vurderes det hensigtsmæssigt at henlægge administrationen af ordningen til en privat forening, der udgøres af kredsen af de interessenter, der anvender og har været med til at udvikle ordningen.

2. Baggrund

2.1. Ophævelse af § 55 - Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden

Det fremgår af fødevarelovens § 55, at ministeren skal nedsætte Fødevarekontroludvalget med den opgave at overvåge, om fødevare- og veterinærkontrollen udføres i overensstemmelse med reglerne

på området, kontrolstrategien og kontrolplanerne, og at dette sker på en ressourcemæssigt hensigtsmæssig måde. Fødevarerkontroludvalget skal i den forbindelse bistås af en revisionsenhed. De nærmere regler om Fødevarerkontroludvalgets forretningsorden og opgaver samt revisionsenhedens organisation og opgaver fastsættes af ministeren.

Ministeren er således retligt bundet til at nedsætte et Fødevarerkontroludvalg og en revisionsenhed.

Med vedtagelsen af fødevarerloven i 1998 (lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m.) skete en grundlæggende ændring og forenkling af både lovgivningen og kontrolstrukturen på fødevarerområdet. Organisatorisk indebar omlægningen, at fødevarerkontrollen, som indtil da havde været delt mellem kommunerne og forskellige statslige myndigheder, fra 1. januar 2000 blev samlet i et enstrengt statsligt kontrolsystem.

For at sikre at målsætningerne om en bedre og mere effektiv fødevarerkontrol blev opfyldt, blev der på daværende tidspunkt vurderet at være behov for en relativt detaljeret lovgivningsmæssig ramme om de meget vidtgående ændringer af kontrolstrukturen. Der blev derfor i fødevarerloven fastsat bestemmelser om fødevarerkontrollens organisering, revisionen af fødevarerkontrollen og samspillet med de relevante forbruger- og erhvervsinteresser.

For at sikre den mest effektive og fleksible anvendelse af de tilstedeværende ressourcer er de pågældende bestemmelser i flere omgange blevet ændret. Senest er de lovgivningsmæssige bindinger til at organisere fødevarerkontrollen i en bestemt form blevet fjernet ved ophævelsen af § 47 i fødevarerloven, jf. lov nr. 604 af 14. juni 2011 om ændring af lov om fødevarer, fiskeriloven og lov om næringsbrev til visse fødevarer virksomheder.

På baggrund af den generelle samfundsøkonomiske situation og de effektiviseringskrav, som stilles til offentlige myndigheder, er der behov for at fokusere på kontrollen ude i virksomhederne og besætningerne og på udviklingen af kontrollen.

Hertil kommer den omstændighed, at fødevarer- og veterinærkontrollen i dag i højere grad end det var tilfældet i 1998 bliver kontrolleret fra anden side. Således er Fødevarerstyrelsens kontrol i de seneste år i stort omfang inspiceret af Europa Kommissionens Food & Veterinary Office (FVO), f.eks. gennemførte FVO i 2010-11 i alt 11 inspektioner i Danmark. Hertil kommer kontrol fra blandt andet Rigsrevisionen. Endelig gennemfører Fødevarerstyrelsen selv egne supervisioner.

Da det på baggrund af ovenstående vurderes hensigtsmæssigt at flytte fokus fra den bagudrettede revision til en mere fremadrettet og fleksibel auditering og skabe mulighed for en organisering, der kan udnytte synergieffekterne med de øvrige udviklings- og styringsfunktioner i Fødevarerstyrelsen, foreslås det at fjerne de retlige bindinger for organiseringen af revisionen ved at ophæve § 55, som forpligter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at nedsætte et Fødevarerkontroludvalg og en revisionsenhed, som skal bistå Fødevarerkontroludvalget. Det er således hensigten, at de perspektiverende, strategiske overvejelser, anbefalinger og visioner omkring Fødevarerstyrelsens opgaveløsning i fremtiden vil blive drøftet i et strategisk udvalg, hvor Fødevarerstyrelsens interessenter er repræsenteret. Interessenterne vil herudover blive inddraget i en række mindre dialogfora.

Den effektivisering, som forslaget indebærer, betyder tillige, at opgaverne kan løses på en ressourcemæssigt mere hensigtsmæssig måde.

2.2. Ændring af § 44 i fødevareloven og § 57 i lov om hold af dyr om bistand vedrørende eksport

Fødevarestyrelsen yder en omfattende bistand til eksporterhverv i forbindelse med eksport af fødevarer, levende dyr og produkter heraf. Bistanden er for tiden finansieret af styrelsens basisbevilling, men en stor del heraf har tidligere været finansieret af tilbageførte grønne afgifter. De eksisterende hjemler i fødevarelovens § 44 og i § 57 i lov om hold af dyr til at tage betaling for bistand i forbindelse med eksport har ikke hidtil været udnyttet.

Fødevarestyrelsens opgaver vedrører dels det løbende arbejde med at skabe og fastholde de bedste muligheder for eksport af fødevarer, levende dyr og produkter heraf. Arbejdet består således i at udarbejde modeller for eksportcertifikater og forhandle udformningen af disse med aftagerlandene, når erhvervet oplever nye behov for sådanne certifikater. Denne del af arbejdet omfatter endvidere deltagelse i aftagerlandes inspektioner af danske virksomheder og deltagelse i møder med aftagerlandes myndigheder. Herudover består arbejdet i håndtering af sager, hvor fødevarer, levende dyr og produkter heraf bliver tilbageholdt i lande uden for EU. En sådan tilbageholdelse kan skyldes såvel fejl begået i Danmark i forbindelse med afsendelsen som ændringer af politisk eller administrativ art i modtagerlandet. Uanset årsag kræver sådanne situationer oftest en hurtig indsats, som kan være meget ressourcekrævende.

Det er besluttet, at Fødevarestyrelsens bevillingsfinansierede omkostninger til udarbejdelse af eksportcertifikater og anden eksportbistand skal brugerfinansieres på linje med, hvad der gælder for en række øvrige ydelser på fødevare- og veterinærområdet.

§ 44 i fødevareloven og § 57 i lov om hold af dyr foreslås ændret for at præcisere, at alle dele af Fødevarestyrelsens opgavevaretagelse på området skal indgå i beregningsgrundlaget for betalingen og for at give mulighed for en fleksibel udformning af reglerne på området, som vil give de relevante brancheorganisationer mulighed for at spille en aktiv rolle både med hensyn til at efterspørge Fødevarestyrelsens bistand på medlemsvirksomheders eller den samlede branches vegne og med hensyn til at sikre en smidig og ubureaukratisk betalingsordning.

2.3. Indsættelse af takst for delvis brugerfinansiering af Fødevarestyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol i loven.

Fødevarestyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol blev oprettet som udløber af mangelfuld kontrol i virksomheder, som handlede med dårlige fødevarer med overskredet sidste salgsdato. Rejseholdet reagerer f.eks. på anmeldelser om ulovlige slagterier, uregistrerede fødevarelagre, importvirksomheder uden autorisation og uhygiejniske fødevarevirksomheder, der drives uden om Fødevarestyrelsen og andre myndigheder. Derudover går Rejseholdet i dybden med de virksomheder, hvor den ordinære fødevarekontrol får mistanke om svindel eller andre ulovligheder. Rejseholdet har vist sig at være et særdeles succesfuldt tiltag. Rejseholdets synlige indsats formodes at have en forebyggende virkning overfor problemvirksomheder.

Derfor blev der som et led i det tre-årige fødevareforlig fra 31. maj 2007 gennemført en styrkelse af fødevarekontrollens rejsehold. Det blev besluttet at tilføre rejseholdet ekstra 3,0 mio. kr. årligt, som skulle finansieres af erhvervet.

Finansieringen blev tilvejebragt ved, at man fra 2. februar 2008 dels har opkrævet et årligt beløb, som i 2012 udgør 569 kr., fra alle en gros fødevarer virksomheder bortset fra slagterier, og desuden har opkrævet betaling for rejseholdets medvirken til ekstrakontrol (opfølgende kontrol). Taksten for ekstrakontrol udgør i 2012 594 kr. pr. påbegyndt time.

Taksterne har hidtil været opkrævet med hjemmel i bemyndigelserne i § 45, stk. 1 - 3. Det vurderes imidlertid mest hensigtsmæssigt, at taksten fremgår direkte af loven.

2.4. Delegation af administration af mærkningsordning

Det foreslås, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at delegere administrationen af frivillige mærkningsordninger til en privat forening. Det er i første omgang hensigten at anvende bemyndigelsen i forbindelse med mærkningsordningen "Nøglehullet på spisesteder".

Nøglehulsmærket er en frivillig mærkningsordning, der trådte i kraft i Danmark i 2009. På dette tidspunkt omfattede ordningen alene mærkning af færdigpakkede fødevarer samt visse uforarbejdede fødevarer, herunder fisk samt frugt og grønt. Nøglehulsmærket angiver det ernæringsmæssigt set bedre valg. Mærkningsordningen blev, på baggrund af et politisk ønske om at hjælpe forbrugerne til at træffe et sundere valg, også når måltiderne indtages på restauranter, kantiner og på farten, fra 1. februar 2012 udvidet til også at omfatte spisesteder og opskrifter.

Flere interessenter, herunder repræsentanter fra erhvervet, har deltaget i processen om udviklingen af Nøglehullet på spisesteder. Fødevarestyrelsen administrerer på nuværende tidspunkt ordningen, men det er hensigten, at administrationen af ordningen fra 2013 overtages af de medvirkende interessenter. Baggrunden for at uddelegere administrationen og kontrollen med mærkningsordningen på spisesteder til de interessenter, der anvender den, er et ønske om at øge erhvervets ejerskab til mærket, således at ordningen får mere karakter af en fælles ordning og dermed opnå en større opbakning omkring ordningen fra branchen.

Der er i fødevarereloven på nuværende tidspunkt ikke hjemmel til at udlægge administrationen af frivillige mærkningsordninger til en privat forening.

Det foreslås derfor, at der indsættes en bemyndigelse i fødevarereloven, hvorefter ministeren kan uddelegere administration m.v. af frivillige mærkningsordninger til en privat forening. Det er hensigten, at der vil blive oprettet en privat forening til dette formål. Denne administrerende forening skal udgøres af interessenterne omkring ordningen. De nærmere bestemmelser om ordningen, herunder afgrænsningen af foreningens virke, vil blive fastlagt i en bekendtgørelse.

Herudover foreslås en omstrukturering af fødevarerelovens kapitel 6 med henblik på at samle de bestemmelser, der udgør den overordnede hjemmel for frivillige mærkningsordninger i én bestemmelse. Det foreslås i den sammenhæng præciseret, at bestemmelsen ikke kun retter sig mod produkter og lignende, men også tiltag, som sigter mod at fremme produktion og afsætning af fødevarer og landbrugs- og fiskeriprodukter i øvrigt af særlig høj kvalitet eller med særlige karakteristika.

3. Lovforslaget

3.1. Ophævelse af fødevarerelovens § 55 - Fødevarer kontroludvalget og revisionsenheden

3.1.1. Gældende ret

Det følger af fødevarelovens § 55, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter Fødevarekontroludvalget med den opgave at overvåge, om fødevare- og veterinærkontrollen udføres i overensstemmelse med reglerne på området, kontrolstrategien og kontrolplanerne samt på en ressourcemæssigt hensigtsmæssig måde. Ministeren fastsætter udvalgets forretningsorden og udvalgets opgaver m.v. Ministeren opretter endvidere en revisionsenhed, der skal bistå Fødevarekontroludvalget. Lederen af revisionsenheden er sekretær for udvalget, og formanden for udvalget samt lederen af revisionsenheden deltager som observatører i Det Rådgivende Fødevareudvalg.

Baggrunden for at oprette Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden var et ønske om ”kontrol med kontrollen” i forbindelse med, at kontrolopgaver på fødevarerområdet i 2000 blev overført fra kommunerne til et enstrengt, statsligt kontrolsystem.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (Kontrolforordningen) har siden 1. januar 2006 stillet krav om, at kontrolmyndigheden skal foretage audit på hele kontrolforordningens område.

Som følge heraf blev Fødevarekontroludvalgets virksomhedsområde – udover at omfatte kontrol med den kontrol, der foretages i tilknytning til bestemmelser i fødevarelovgivningen – i 2008 udvidet til også at omfatte kontrol med veterinærkontrollen, jf. lov om hold af dyr, dyrlægeloven, dyreværnsloven, fællesskabsforordninger m.v.

På baggrund af organisationsændringer i Fødevareministeriet er administrationen af foderområdet overgået til Fødevarestyrelsen i 2011. Foderområdet er også omfattet af kontrolforordningen, og der skal udføres audit efter samme retningslinjer, som gælder for Fødevarestyrelsens øvrige opgaver. Auditering af foderområdet vil derfor helt naturligt blive omfattet af en samlet organisatorisk ramme om auditeringen i Fødevarestyrelsen.

3.1.2. Fødevareministeriets overvejelser

Det fremgår af bemærkningerne til § 55 i forslag til den gældende fødevarelov (LF 145 2004/2005 (2. samling)), at opgaven for både Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden primært er den bagudrettede kontrol af kontrollen. Såvel bestemmelsen som de tilknyttede bemærkninger er i alt væsentligt en videreførelse fra den oprindelige fødevarelov fra 1998, jf. § 67 i LF 1997/1998 (2. samling).

Som nævnt under pkt. 3.1.1. skal bestemmelsen ses i sammenhæng med den grundlæggende ændring af kontrolstrukturen, som blev vedtaget i 1998, og det var derfor naturligt at fokusere på, om målsætningerne om en bedre og mere effektiv fødevarekontrol blev opfyldt.

Erfaringerne siden etableringen af det enstrengede statslige kontrolsystem i 2000, herunder den over de forgangne år foretagne revision, har vist, at intentionerne om en bedre og mere effektiv fødevarekontrol er blevet opfyldt.

Tiden er derfor moden til at erstatte den bagudrettede kontrolprægede revision med en auditerings- og revisionsordning af fødevare- og veterinærkontrollen, der er mere fremadrettet og har en aktiv rolle ved udviklingen af Fødevarestyrelsens opgavevaretagelse. Det vil også medføre behov for et

tættere og mere fleksibelt samspil mellem auditeringen og Fødevarestyrelsens øvrige udviklings- og styringsfunktioner.

På den baggrund foreslås det at fjerne lovens bindinger til at nedsætte et fødevarekontroludvalg og en revisionsenhed ved at ophæve § 55. Der vil herved blive åbnet mulighed for at etablere en ordning, som i højere grad modsvarer de ønsker, der i dag er til at inddrage auditeringen aktivt ved udviklingen af Fødevarestyrelsens opgavevaretagelse.

Ophævelse af den nationale regulering indebærer ikke, at auditeringen af fødevarekontrollen vil være ureguleret. Artikel 4, stk. 6, i Kontrolforordningen, fastlægger grundlæggende fællesskabsretlige krav til auditering på Fødevarestyrelsens område. Det fremgår af kontrolforordningen, at kontrollen på disse områder skal underkastes audit, at resultaterne fra auditeringen skal anvendes til at sikre overholdelsen af kontrolforordningen, og at auditeringen skal gennemføres på en gennemskuelig måde og underkastes en uafhængig undersøgelse.

Kontrolforordningens artikel 4, stk. 6, suppleres af Kommissionens beslutning af 29. september 2006 om retningslinjer med kriterier for gennemførelsen af audit i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes. Beslutningen giver mere detaljerede retningslinjer for auditeringen, herunder blandt andet krav til gennemsigtighed, uafhængighed og auditorernes kompetencer. Det fremgår af beslutningen, der er baseret på relevante internationale standarder, at der er tale om principper, som medlemsstaterne skal tage hensyn til, mens den konkrete udmøntning er overladt til den enkelte medlemsstat.

Det er hensigten at indfri forpligtelserne til auditering i henhold til Kontrolforordningen ved at oprette en intern auditenhed i Fødevarestyrelsen. Auditenheden skal auditere både fødevare- foder og veterinærområdet. Derudover er det en afgørende målsætning, at det i højere grad end hidtil sikres, at resultaterne fra auditeringen kan anvendes med et fremadrettet sigte.

Det er hensigten fortsat at inddrage forbruger-, dyreværns- og erhvervsorganisationerne i blandt andet evalueringen af auditeringen. Som erstatning for Fødevarerekontroludvalget vil Fødevarestyrelsen derfor oprette et strategisk udvalg, hvor styrelsens interessenter er repræsenteret. Det strategiske udvalg drøfter blandt andet resultaterne af den interne auditering og de fremtidige planer for auditering. Det er hensigten, at dette udvalg skal have en aktiv og fremadrettet rolle, idet udvalgets arbejde ikke alene skal basere sig på resultaterne af auditeringen, men også kan baseres på resultater fra andre undersøgelser – såvel interne som eksterne, ekspertviden og forskningsresultater. Udvalget vil således være et forum for både bagudrettede og fremadrettede drøftelser mellem interessenterne og Fødevarestyrelsen, og det skal sikre en tæt dialog med Fødevarestyrelsens interessenter præget af åbenhed og gennemsigtighed. Medlemmerne af udvalget vil blive inddraget i udformningen af det endelige kommissorium.

Det vurderes på den baggrund hensigtsmæssigt at ophæve § 55, så der gives mulighed for at flytte fokus fra den bagudrettede revision til en mere fremadrettet og fleksibel auditering og samtidig åbne op for en organisering, der kan udnytte synergieffekterne med de øvrige udviklings- og styringsfunktioner i Fødevarestyrelsen. Det er således hensigten, at det strategiske udvalg i tæt samspil med auditeringen og øvrige udviklings- og styringsfunktioner i Fødevarestyrelsen skal inddrages aktivt ved udviklingen af Fødevarestyrelsens opgavevaretagelse. Den effektivisering, som forslaget indebærer, betyder tillige, at opgaverne kan løses på en ressourcemæssigt mere hensigtsmæssig måde .

Fødevarestyrelsen vil sideløbende med etableringen af et strategisk udvalg og under inddragelse af relevante interessenter vurdere, på hvilke områder, der er behov for kontaktfora med en bredere kreds af Fødevarestyrelsens interessenter. Udover etableringen af et strategisk udvalg er det således hensigten at inddrage Fødevarestyrelsens interessenter i en række dialogfora på forskellige faglige områder.

I forhold til Det Rådgivende Fødevareudvalg, som er lovfæstet i fødevarelovens § 57, skal det afslutningsvis bemærkes, at ophævelsen af § 55 indebærer, at udvalget ikke længere vil have formanden for Fødevarekontroludvalget og lederen af revisionsenheden som observatører i udvalget, og at udvalget ikke længere vil være bundet af at følge kontrolindsatsen på grundlag af rapporter fra Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden.

3.2. Ændring af fødevarelovens § 44 om bistand vedrørende eksport

3.2.1. Gældende ret

Det fremgår af fødevarelovens § 1, at lovens formål blandt andet er at fremme dansk eksport af fødevarer.

For at opfylde dette formål yder Fødevarestyrelsen en omfattende bistand til virksomheder, der eksporterer fødevarer, som blandt andet består i at udarbejde modeller for eksportcertifikater og forhandle udformningen af disse med aftagerlande, deltagelse i aftagerlandes inspektioner af danske virksomheder, deltagelse i møder med aftagerlandes myndigheder og håndtering af sager, hvor produkter bliver tilbageholdt i et land uden for EU.

Det følger af fødevarelovens § 44, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for teknisk bistand, der på anmodning fra en virksomhed ydes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til løsning af problemer i forbindelse med eksport af fødevarer. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for bistanden. Betaling for bistanden kan fastsættes som en fast tidsbaseret sats til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.

Efter fødevarelovens § 45, stk. 3, kan ministeren fastsætte regler om betaling for særlige ydelser og ekspeditioner, herunder autorisationer, godkendelser, registreringer, anmeldelser, undersøgelser og attestationer, der ydes i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende de af loven omfattede forhold.

3.2.2. Fødevareministeriets overvejelser

Fødevareministeriets arbejde for at fremme dansk fødevarereksport og bistå eksportvirksomheder med løsning af praktiske problemer i forbindelse med eksporten er til stor gavn for de virksomheder, der beskæftiger sig med eksport af fødevarer.

Det er et overordnet princip i fødevareloven, at de, der er omfattet af fødevarelovens kontrolordninger eller på anden måde benytter sig af myndighedsydelser på området, også afholder omkostnin-

gerne ved disse ydelser. Fødevarerministeriet har på den baggrund vurderet det rimeligt, at dette princip også finder anvendelse på det beskrevne arbejde i forbindelse med eksporten.

Selv om den bistand, der ydes til eksporterhvervene, ofte i udgangspunktet er foranlediget af en enkelt eksportørs aktuelle behov, vil resultatet af bistanden i mange tilfælde komme en hel branche til gode. Det gælder f.eks., når der skal udarbejdes og med et aftagerland forhandles en ny model for eksportcertifikater på et specifikt område. Resultatet af dette arbejde vil normalt være en certifikatmodel, som kan anvendes af alle virksomheder i den pågældende branche.

Det vurderes derfor, at det vil være hensigtsmæssigt at skabe mulighed for, at administrationen af de omhandlede ydelser og betalingen herfor kan tilrettelægges således, at ydelserne også kan rekvireres og betales af den relevante brancheorganisation. Det vil være en fordel for branchen, at den gennem prioritering af sine anmodninger kan sikre, at de anmodninger, der er vigtigst for den samlede branche, bliver højest prioriteret.

I forhold til den gældende retstilstand sker der med forslaget en udvidelse af hjemlen til at tage betaling for bistand i forbindelse med eksport fra kun at gælde bistand til virksomheder til herefter at gælde bistand rekvireret af alle fysiske og juridiske personer, herunder organisationer, virksomheder og privatpersoner, samt bistand til erhvervet af mere generel art. Ændringen anses ud over af de tidligere nævnte grunde ligeledes at være nødvendig for på rimelig vis at gennemføre brugerbetaling på området, fordi sådan bistand i dag også efterspørges af rekvirenter, der ikke kan betegnes som virksomheder.

3.3. Indsættelse af takst for delvis brugerfinansiering af Fødevarerstyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol i loven

3.3.1. Gældende ret

Det følger af fødevarerlovens § 45, stk. 1, at de af loven omfattede primærproducenter og virksomheder, herunder virksomheder, der fremstiller materialer og genstande, der er bestemt til at komme i forbindelse med fødevarer, afholder omkostningerne ved det tilsyn og den kontrol, som udføres efter loven og regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende de af loven omfattede forhold, medmindre andet er fastsat.

Efter fødevarerlovens § 45, stk. 2, kan ministeren fastsætte regler om opkrævning og betaling af afgifter og gebyrer til dækning af omkostninger ved tilsyn og kontrol efter loven eller regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende de af loven omfattede forhold.

Efter fødevarerlovens § 45, stk. 3, kan ministeren fastsætte regler om betaling for særlige ydelser og ekspeditioner, herunder autorisationer, godkendelser, registreringer, anmeldelser, undersøgelser og attestationer, der ydes i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende de af loven omfattede forhold.

Der er med hjemmel i fødevarerlovens § 45 blandt andet fastsat regler om delvis finansiering af Fødevarerstyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol, idet der opkræves dels et årligt beløb på 569 kr. (2012) fra alle en gros fødevareraktiviteter bortset fra slagterier, og dels en betaling for rejseholdets medvirken til ekstrakontrol (opfølgende kontrol) på 594 kr. (2012)

pr. påbegyndt time. Taksterne er fastsat i § 41 i bekendtgørelse nr. 300 af 28. marts 2012 om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m.v.

3.3.2. Fødevarerministeriets overvejelser

Da Fødevarestyrelsens rejsehold i vid udstrækning arbejder med undersøgelse af mistanker og anmeldelser, hvor de undersøgte virksomheder i mange tilfælde ikke har overtrådt reglerne, vurderes det, at det vil være uhensigtsmæssigt, hvis den enkelte virksomhed skulle betale for den konkrete kontrol, i de tilfælde, hvor der ikke er konstateret overtrædelser. I stedet bør den del af Rejseholdets omkostninger, som skal brugerfinansieres, og som ikke dækkes af betalingen for ekstrakontrol, fordeles bredt på de relevante virksomheder.

Ligesom for kampagnekontrollen, som finansieres i henhold til fødevarerlovens § 45, stk. 6, er der for den generelle betaling til rejseholdets finansiering ikke for den enkelte virksomheds vedkommende nogen direkte sammenhæng mellem bidraget til ordningen og sandsynligheden for, at den vil modtage kontrol fra rejseholdet. På den baggrund finder Fødevarerministeriet, at størrelsen af virksomhedernes betaling bør fremgå direkte af loven.

3.4. Delegation af administration af mærkningsordninger

3.4.1. Gældende ret

Fødevarerloven indeholder bestemmelser om fastsættelse af regler om frivillige mærkningsordninger. Der er ikke i dag hjemmel til at henlægge administrationen af disse til en privat forening.

Nøglehulsmærket er en frivillig mærkningsordning. Anvendelsen af mærket stiller krav til indholdet af relevante næringsstoffer for den pågældende fødevarergruppe. Der stilles således krav til indholdet af fedt, sukker, salt og kostfibre, hvor dette er relevant.

Nøglehulsmærket kan i dag anvendes på følgende:

- Færdigpakkede fødevarer samt visse typer fisk, frugt og grøntsager,
- Opskrifter,
- Spisesteder.

Brugen af mærket på færdigpakkede fødevarer er vederlagsfri. Mærket kan således frit benyttes på denne måde, hvis de pågældende produkter opfylder de relevante kriterier i bilag 2 i bekendtgørelse nr. 87 af 30. januar 2012 om anvendelse af Nøglehulsmærket, og hvis anvendelsen overholder kravene til mærkets udformning og ikke anvendes på vildledende måde. Anvendelsen af mærket på opskrifter er ligeledes som udgangspunkt vederlagsfri, der er dog mulighed for, at en opskrift mod betaling kan verificeres eller næringsberegnes af Fødevarestyrelsen. Spisesteder - det vil sige restauranter, kantiner m.v. som nærmere defineret i bekendtgørelsen - som ønsker at anvende Nøglehulsmærket, skal ansøge herom og opnå certificering for at kunne anvende mærket. For at opnå certificering skal spisestedet opfylde en række krav til personalets kompetencer, udbud af madretter og markedsføring af ordningen mm., som dette er fastsat i bekendtgørelsen om anvendelse af Nøglehulsmærket. Spisestedet kan således blive certificeret til at anvende Nøglehullet på spisesteder. Der betales et beløb for certificeringen og herefter en årlig betaling for at opretholde certificeringen. Dette beløb dækker omkostningerne ved drift af ordningen. Såfremt spisestedet ikke overholder de i

bekendtgørelsens anførte vilkår for certificering, kan spisestedet pålægges et ekstra opfølgende besøg. Omkostningerne ved dette besøg betales af spisestedet.

Fødevarestyrelsen administrerer mærkningsordningen. Til administration og kontrol af anvendelsen af Nøglehullet på spisesteder er der oprettet et sekretariat i Fødevarestyrelsen, Sekretariatet for Nøglehullet på spisesteder. Kontrollen med mærkets anvendelse på færdigpakkede fødevarer samt på opskrifter varetages derimod af den relevante fødevarerdivision som en del af den almindelige fødevarerkontrol.

3.4.2. Fødevarerministeriets overvejelser

Der etableres hjemmel til at henlægge administrationen af frivillige mærkningsordninger til private foreninger. Muligheden vil indtil videre blive anvendt i forbindelse med administrationen af ordningen Nøglehullet på spisesteder. Fødevarestyrelsen ønsker at øge erhvervets ejerskab til mærket ved at uddelegere administrationen og kontrollen med mærkningsordningen til de interessenter, der anvender den. Formålet er en forankring af mærket, der i videst muligt omfang sikrer udbredelse af anvendelsen.

Fødevarerministeren vil bevare sine beføjelser, herunder instruktionsbeføjelse på de områder der delegeres til private foreninger.

Det er hensigten, at den private forening, der vil blive oprettet til formålet, udgøres af de interessenter, som har deltaget undervejs i udviklingen af ordningen. Foreningen forventes således bl.a. at bestå af repræsentanter fra DI Fødevarer, Horesta, Landbrug & Fødevarer, Hotel og Restaurantskolen, Metropol, 3F og Kost og Ernæringsforbundet. Herudover er det hensigten, at styrelsen skal være repræsenteret i foreningens bestyrelse, der udgøres af interessenterne, således at Fødevarestyrelsen fortsat har indblik i driften af ordningen. Fødevarestyrelsen skal dog ikke aktivt deltage i den daglige drift, men alene i tilrettelæggelsen af de overordnede principper, samt i kraft af denne repræsentation sikre, at driften sker i overensstemmelse med reglerne for ordningen. Disse vil som hidtil blive fastsat i en bekendtgørelse.

Det er hensigten, at foreningen selvstændigt skal forestå den daglige drift af ordningen. Driften vil bestå af flere delelementer.

Foreningen vil således få kompetence til at modtage og behandle ansøgninger vedr. certificering, herunder træffe afgørelse om foreløbig certificering samt endelig certificering. Spisestedet vil efter ansøgning i overensstemmelse med bekendtgørelsen kunne opnå en foreløbig certificering, således at spisestedet, når der foreligger dokumentation for, at kravet til uddannelse af personalet er opfyldt, får mulighed for i en kortere periode at anvende et midlertidigt certifikat indtil endelig certificering opnås. Endelig certificering opnås, når det, i forbindelse med et kontrolbesøg senest 3 måneder efter den foreløbige certificering er sket, konstateres, at spisestedet nu opfylder alle bekendtgørelsens krav til anvendelse af ordningen. Spisestedet har således en kortere periode på maksimalt 3 måneder til at indkøre ordningen fuldt ud.

Foreningen vil desuden få kompetence til at udføre kontrol af spisestederne med det formål at kontrollere, at spisestedet overholder reglerne for anvendelsen af mærket. Dette vil ske ved et årligt kontrolbesøg. Foreningen vil også skulle gennemføre det ovenfor nævnte indledende kontrolbesøg i forbindelse med, at der sker endelig certificering af spisestedet. Ved disse besøg kontrolleres krave-

ne til anvendelsen i overensstemmelse med bekendtgørelsen. Enkelte elementer af denne kontrol beror på en skønmæssig vurdering af, om kravene for at opnå og fortsat oppebære certificering er overholdt. Denne vurdering vil skulle udføres af foreningen.

Kontrollen af Nøglehullet på spisesteder udføres i dag af sekretariatet for Nøglehullet på spisesteder (Fødevarestyrelsen) uafhængigt af den ordinære fødevarekontrol. Derfor er resultatet af kontrollen af ordningen undtaget offentliggørelse på kontrolrapporten. Dette medfører, at kontrollen af ordningen ikke har betydning for det certificerede spisesteds smiley. Det er hensigten, at dette fortsat skal være tilfældet, når kontrollen henlægges til den private forening.

Den private forening forventes at skulle træffe afgørelser i sager, hvor det konstateres, at betingelserne for certificeringen ikke er overholdt. Foreningen vil i sådanne tilfælde i overensstemmelse med bekendtgørelsen have bemyndigelse til at stille vilkår for fortsat certificering eller at tilbagekalde en certificering. Bliver der i forbindelse med denne kontrol observeret vildledende anvendelse af mærket, skal foreningen indberette dette til den relevante fødevareafdeling, der vil vurdere, om der er baggrund for at sanktionere i henhold til den generelle vildledningsbestemmelse. I tilfælde, hvor certificering tilbagekaldes, vil der muligvis tillige kunne sanktioneres for vildledning. I disse tilfælde skal foreningen også indberette forholdet til fødevareafdelingen. Foreningens afgørelser vil kunne indbringes for Fødevareministeriets Klagecenter på linje med størsteparten af øvrige afgørelser på ministerområdet.

Spisestedet kan i henhold til den gældende bekendtgørelse også pålægges et ekstra opfølgende besøg ved overtrædelse af bekendtgørelsens bestemmelser. Dette besøg faktureres særskilt. Det er hensigten, at den private forening tilsvarende vil kunne pålægge et sådant betalingsbelagt opfølgende kontrolbesøg.

Det er hensigten, at foreningen skal foretage opkrævning af betaling for certificering og medlemskab. Bestemmelser om opkrævningen og taksterne vil blive fastsat i en bekendtgørelse udstedt af Fødevareministeriet. Det er hensigten, at taksterne vil blive fastsat således, at de tjener til dækning af foreningens udgifter i forbindelse med administrationen af ordningen.

Foreningen vil skulle drive ordningen i overensstemmelse med den til enhver tid gældende bekendtgørelse udstedt af Fødevareministeriet (Fødevarestyrelsen). Reglerne, omfanget af kontrollen m.v. vil blive justeret i lyset af erfaringerne med ordningen.

Som nævnt er kompetencen til at kontrollere anvendelsen af mærket på spisesteder i dag henlagt til et særligt sekretariat i Fødevarestyrelsen. Forholdet kontrolleres således heller ikke i dag som led i den almindelige fødevarekontrol. Hvis fødevarekontrollen ved en kontrol af spisestedets øvrige forhold konstaterer, at Nøglehulsmærket anvendes i strid med bekendtgørelsens regler, vil der imidlertid i særlige tilfælde kunne foreligge en overtrædelse af vildledningsbestemmelserne, som vil kunne sanktioneres af fødevarekontrollen.

Fødevarestyrelsens fødevarekontrol vil indtil videre uforandret skulle varetage kontrollen med Nøglehulsmærkets anvendelse på færdigpakkede fødevarer og på opskrifter.

3.5. Ændring af § 57 i lov om hold af dyr - bistand vedrørende eksport

3.5.1. Gældende ret

Det fremgår af § 1 i lov om hold af dyr, at lovens formål blandt andet er, at husdyrproduktionen tilgodeses.

Dette formål søges blandt andet opfyldt ved, at Fødevarestyrelsen yder en omfattende bistand til virksomheder, der eksporterer levende dyr og produkter af disse. Bistanden består f.eks. i at udarbejde modeller for eksportcertifikater og forhandle udformningen af disse med aftagerlande, deltagelse i møder med aftagerlandes myndigheder og håndtering af sager, hvor dyr eller produkter bliver tilbageholdt i et land uden for EU.

Det følger af § 53, stk. 3, i lov om hold af dyr, at ministeren kan fastsætte regler om betaling af udgifterne ved gennemførelse af særlige undersøgelser, ydelser og ekspeditioner i medfør af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

Efter lovens § 57 kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler for bistand, der på anmodning fra en virksomhed ydes af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri til løsning af problemer i forbindelse med eksport af dyr eller produkter heraf, og at ministeren kan fastsætte regler om betaling af bistanden. Betaling for bistanden kan fastsættes som en fast tidsbaseret sats til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.

3.5.2. Fødevareministeriets overvejelser

Fødevareministeriets arbejde for at fremme dansk landbrugseksport og bistå eksportvirksomheder med løsning af praktiske problemer i forbindelse med eksporten er til stor gavn for de virksomheder, der beskæftiger sig med landbrugseksport.

Det er et overordnet princip i lov om hold af dyr, at de, der er omfattet af lovens kontrolordninger eller på anden måde benytter sig af myndighedsydelser på området, også afholder omkostningerne ved disse ydelser. Fødevareministeriet har på den baggrund vurderet det rimeligt, at dette princip også finder anvendelse på det beskrevne arbejde i forbindelse med eksporten.

Selv om den bistand, der ydes til eksporterhvervene, ofte i udgangspunktet er foranlediget af en enkelt eksportørs aktuelle behov, vil resultatet af bistanden i mange tilfælde komme en hel branche til gode. Det gælder f.eks., når der skal udarbejdes og med et aftagerland forhandles en ny model for eksportcertifikater på et specifikt område. Resultatet af dette arbejde vil normalt være en certifikatmodel, som kan anvendes af alle virksomheder og besætningsejere i den pågældende branche.

Det vurderes derfor, at det vil være hensigtsmæssigt at skabe mulighed for, at administrationen af de omhandlede ydelser og betalingen herfor kan tilrettelægges således, at ydelserne også kan rekvireres og betales af den relevante brancheorganisation. Det vil være en fordel for branchen, at den gennem prioritering af sine anmodninger kan sikre, at de anmodninger, der er vigtigst for den samlede branche, bliver højest prioriteret.

I forhold til den gældende retstilstand sker der med forslaget en udvidelse af hjemlen til at tage betaling for bistand i forbindelse med eksport fra kun at gælde bistand til virksomheder til herefter at gælde bistand rekvireret af alle fysiske og juridiske personer, herunder organisationer, virksomheder

der og privatpersoner, samt bistand til erhvervet af mere generel art. Ændringen anses ud over af de tidligere nævnte grunde ligeledes at være nødvendig for på rimelig vis at gennemføre brugerbetaling på området, fordi sådan bistand i dag også efterspørges af rekvirenter, der ikke kan betegnes som virksomheder.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Besparselsen ved nedlæggelse af revisionsenheden er 3,5 mio. kr. med virkning fra 2013.

Ordnningen Nøglehullet på spisesteder eksisterer allerede i dag, og det er forventningen, at ordningen fra 2013 er 100 % brugerfinansieret. Der vil fortsat ligge nogle opgaver i forbindelse med ordningen hos Fødevarestyrelsen, herunder en overordnet kontrol med administrationen heraf. Disse opgaver ligger dog allerede nu hos Fødevarestyrelsen. Desuden vil der fortsat være klageadgang til Fødevarerministeriets Klagecenter. På den baggrund vurderes delegation af administrationen af ordningen ikke at indebære økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

De øvrige dele af lovforslaget medfører ingen økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. For så vidt angår ordningen Nøglehullet på spisesteder bemærkes, at ordningen allerede eksisterer i dag. Hensigten med lovforslaget er alene at skabe mulighed for, at administrationen kan varetages af en privat forening. Det er frivilligt, om spisesteder ønsker at være tilknyttet ordningen.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsreguleringen, som har udtalt.....

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Ingen.

7. Miljømæssige konsekvenser

Ingen.

8. Forholdet til EU-retten

I henhold til artikel 4, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne har medlemsstaterne pligt til at foretage ekstern eller intern audit af kontrollen inden for forordningens område. Dette vil fremtidigt blive efterlevet ved etablering af en auditenhed i Fødevarestyrelsen.

Anvendelse af Nøglehulsmærket skal ske i overensstemmelse med Europa Parlamentet og Rådets Forordning (EF) Nr. 1924/2006 om ernærings og sundhedsanprisninger af fødevarer.

9. Høring

.....

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindre udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Besparselsen ved nedlæggelse af revisionsenheden er 3,5 mio. kr. med virkning fra 2013.	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Mulighed for større indflydelse på administration og resourceforbrug vedrørende eksportbistand	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	I henhold til artikel 4, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgevingen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne har medlemslandene pligt til at foretage ekstern eller intern audit af kontrollen inden for forordningens område. Dette vil fremtidigt blive efterlevet ved etablering af en auditenhed i Fødevarestyrelsen. Anvendelse af Nøglehulsmærket skal ske i overensstemmelse med Europa Parlamentet og Rådets Forordning (EF) Nr. 1924/2006 om ernærings og sundhedsanprisninger af fødevarer.	

Bemærkninger til lovforslaget enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Ved forrige ændring af loven blev overskriften til kapitel 11 ændret til "Laboratorier". Forslaget er en konsekvens af denne ændring.

Til nr. 2.

Der foreslås en ny formulering af lovens § 20. Der foreslås indsat et nyt stykke 2, der overordnet svarer til den nugældende § 23. Ved nyaffattelsen af § 20 samles de bestemmelser, der udgør den overordnede hjemmel for frivillige mærknings- eller certificeringsordninger. Det foreslås i den sammenhæng præciseret i stk. 1, at bestemmelserne om frivillige mærknings- eller certificeringsordninger ikke kun retter sig mod produkter og lignende, men også mod tiltag, som sigter mod at fremme produktion og afsætning af fødevarer og landbrugs- og fiskeriprodukter i øvrigt af særlig høj kvalitet eller med særlige karakteristika.

Herudover foreslås der indsat et nyt stykke 5, der bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at henlægge beføjelser vedrørende en frivillig mærknings- eller certificeringsordning til en privat forening. Bemyndigelsen vil i første omgang finde anvendelse på ordningen ”Nøglehullet på spisesteder”. Administrationen af ordningen ønskes henlagt til en privat forening bestående af interessenterne bag ordningen. Det er hensigten, at den private forening skal varetage den daglige administration af ordningen.

Det er hensigten, at den private forening skal varetage den daglige administration af ordningen. Foreningen skal stå for al kontakt til brugerne af mærket, den skal modtage og behandle ansøgninger om certificering, udstede foreløbig certificering, udføre kontrolbesøg med henblik på endelig certificering samt udstede endelig certificering. Herudover skal foreningen udføre det årlige kontrolbesøg. I forbindelse hermed kan foreningen stille vilkår for fortsat certificering, pålægge spisestedet et ekstra opfølgende kontrolbesøg, der faktureres særskilt, og træffe afgørelse om tilbagekaldelse af certificeringen i henhold til bekendtgørelsen. Bliver foreningen i forbindelse med en kontrol af ordningen opmærksom på overtrædelser af fødevarerlovgivningens øvrige områder, skal foreningen indberette overtrædelserne til Fødevarestyrelsen, hvorefter fødevarerkontrollen vil vurdere, om der er baggrund for at pålægge spisestedet sanktioner herfor. Dette er ligeledes gældende i tilfælde, hvor foreningen efter bekendtgørelsens regler kan pålægge spisestedet et ekstra opfølgende besøg, stille vilkår for fortsat certificering eller tilbagekalde certificeringen.

Foreningens afgørelser vil kunne indbringes for Fødevareministeriets Klagecenter på linje med lignende afgørelser på ministerområdet.

Foreningen vil desuden få tillagt kompetence til at opkræve betalingen for certificering samt for en eventuel pålagt ekstra opfølgende kontrol. Bestemmelser herom, herunder taksterne, vil blive fastsat af Fødevareministeriet.

Administration og kontrol med Nøglehulsmærkets anvendelse på færdigpakkede fødevarer og på opskrifter vil indtil videre fortsat skulle varetages af Fødevarestyrelsen.

Til nr. 3.

Den gældende § 23 foreslås ophævet, da bestemmelsens indhold foreslås indarbejdet i § 20, der også omhandler frivillige mærkningsordninger.

Til nr. 4.

Det foreslås, at fødevarerlovens § 44 ændres for at give mulighed for en fleksibel udformning af reglerne vedrørende bistand i forbindelse med eksport af fødevarer, som vil give de relevante brancheorganisationer mulighed for at spille en aktiv rolle både med hensyn til at efterspørge Fødevarestyrelsens bistand på medlemsvirksomheders eller den samlede branches vegne og med hensyn til at sikre en smidig og ubureaukratisk betalingsordning.

Den foreslåede ændring skal endvidere præcisere, at alle dele af Fødevarestyrelsens opgavevaretagelse på området indgår i beregningsgrundlaget for betalingen. Den betaling, der opkræves, skal således som udgangspunkt dække samtlige omkostninger inklusiv overhead som knytter sig til Fødevarestyrelsens arbejde med bistand i forbindelse med eksport.

Til nr. 5.

Det foreslås, at taksten for den delvise brugerfinansiering af Fødevarestyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol indsættes direkte i loven som et nyt § 45, stk. 8, hvor der fastsættes en takst på 570 kr. årligt for de af loven omfattede virksomheder.

I dag betaler slagterier og detailvirksomheder ikke det årlige beløb til rejseholdets finansiering. For slagteriernes vedkommende skyldes det, at reglerne om betaling for den løbende kontrol medfører, at disse virksomheder betaler for al den kontrol, der vedrører virksomheden; der er således ikke situationer, hvor virksomheden kan udsættes for ikke faktureret kontrol. For detailområdets vedkommende skyldes det, at en fordeling af det beskedne provenu på et så stort antal virksomheder, som i øvrigt er fritaget for betaling for ordinær kontrol og derfor ikke modtager regelmæssige opkrævninger fra Fødevarestyrelsen, ville føre til opkrævning af så små beløb, at de administrative omkostninger ville overstige provenuet.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om eller bestemme, at denne betaling ikke skal opkræves. Denne bemyndigelse tænkes anvendt til at sikre, at de virksomheder, der i dag ikke betaler et årligt beløb til finansiering af Fødevarestyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol heller ikke fremover skal opkræves denne betaling.

Til nr. 6.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stykke i § 45, som foreslås med nr. 5.

Til nr. 7

Med den foreslåede bestemmelse omformuleres bestemmelsen i den hidtidige § 45, stk. 8, herefter stk. 9, således, at bemyndigelsen til at fastsætte visse administrative regler ikke kun gælder for betaling fastsat i § 45, stk. 6, men også for betalingen fastsat i det nye stk. 8.

Til nr. 8

Det foreslås at ophæve fødevarerlovens § 55. Herved fjernes bindingerne til at nedsætte et Fødevarerekontroludvalg og en revisionsenhed. Til afløsning af revisionsenheden er det hensigten at etablere en intern auditenhed i Fødevarestyrelsen, og til afløsning af Fødevarerekontroludvalget er det hensigten at etablere et strategisk udvalg, hvor Fødevarestyrelsens interessenter er repræsenteret. Dette muliggør en mere fremadrettet og fleksibel auditering, og åbner op for en organisering, der kan udnytte synergieffekterne med de øvrige udviklings- og styringsfunktioner i Fødevarestyrelsen.

Til § 2

Til nr. 1.

Det foreslås, at § 57 i lov om hold af dyr ændres for at give mulighed for en fleksibel udformning af reglerne vedrørende bistand i forbindelse med eksport af levende dyr og produkter heraf, som vil give de relevante brancheorganisationer mulighed for at spille en aktiv rolle både med hensyn til at efterspørge Fødevarestyrelsens bistand på medlemsvirksomheders eller den samlede branches vegne og med hensyn til at sikre en smidig og ubureaukratisk betalingsordning.

Den foreslåede ændring skal endvidere præcisere, at alle dele af Fødevarestyrelsens opgavevaretagelse på området indgår i beregningsgrundlaget for betalingen. Den betaling, der opkræves, skal således som udgangspunkt dække samtlige omkostninger inklusiv overhead, som knytter sig til Fødevarestyrelsens arbejde med bistand i forbindelse med eksport.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om eller bestemme, at denne betaling ikke skal være fuldt omkostningsdækkende. Denne bemyndigelse kan tænkes anvendt til at fastsætte takster, der kun giver delvis omkostningsdækning i forbindelse med ikke kommerciel eksport af levende dyr. Det kan f.eks. dreje sig om bistand ydet ved privatpersoners medbringelse af selskabsdyr til lande uden for EU, hvor betalingen ellers kunne betyde, at det blev økonomisk uoverkommeligt for en person at medbringe sit selskabsdyr i forbindelse med f.eks. en udstationering.